

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13482

гр. София, 27.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 58 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА**

като разгледа докладваното от **СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА** Гражданско дело № 20221110170399 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявени от **„фирма срещу фирма ООД** осъдителни иски с правно основание чл. 55, ал. 1, предл 1 ЗЗД вр. чл. 99, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **11 500 лева** /след увеличаване на размера на част от исковите - с молба от 24.11.2023 г./, като част от сумата 47 477,78 лева, представляваща сбор от получени от ответника без основание суми по нищожни договори за кредит, евентуално по нищожни клаузи в договори за кредит, вземанията по които се твърди да са прехвърлени на ищеца с договори за цесия, и формирана, както следва:

2 000 лева, представляващи част от 6158,80 лева, предадени без основание от **А.С.А.**, ЕГН: *****, на ответника от 14.02.2018 г. до 20.10.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021 г.

2 000 лева, представляващи част от 4694,63 лева, предадени без основание от **А. Н. К.**, ЕГН: *****, на ответника от 23.12.2017 г. до 18.01.2022 г., което вземане е прехвърлено с Договори за вземания от финансови институции от 20.10.2021 г. и от 18.01.2022 г.

500 лева, представляващи част от 1182,12 лева, предадени без основание от **В. И. К.** ЕГН: *****, на ответника от 14.07.2020 г. до 24.11.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 24.11.2021 г.

500 лева, представляващи част от 3144,90 лева, предадени без основание от **Г. Н. Т.**, ЕГН: *****, на ответника от 08.07.2021 г. до 19.04.2022 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за Цесия от 19.04.2022 г.;

500 лева, представляващи част от 3144,90 лева, предадени без основание от **А. Д. П.**, ЕГН: *****, на ответника от 20.11.2020 г. до 08.11.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 08.11.2021 г.;

1 000 лева, представляващи част от 3864,33 лева, предадени без основание от **И. Х. А.**, ЕГН: *****, на ответника от 31.01.2018 г. до 20.10.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021 г.;

500 лева, представляващи част от 1103,68 лева, предадени без основание от **Л. К. К.**, ЕГН: *****, на ответника от 01.11.2020 г. до 08.11.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 08.11.2021 г.;

500 лева, представляващи част от 1077,93 лева, предадени без основание от **М. Р. Г.**, ЕГН: *****, на ответника от 07.09.2020 г. до 28.09.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 28.09.2021 г.;

1 000 лева, представляващи част от 1405 лева, предадени без основание от **М. А. И.**, ЕГН: *****, на ответника от 05.04.2018 г. до 31.01.2022 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 31.01.2022 г.;

500 лева, представляващи част от 3917,55 лева и предадени без основание от **Р. А. З.**, ЕГН: *****, на ответника от 29.07.2019 г. до 08.11.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 08.11.2021 г.;

1 000 лева, представляващи част от 3250 лева, предадени без основание от **С. Д. Б.**, ЕГН: *****, на ответника от 31.01.2018 г. до 12.11.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 12.11.2021 г.;

500 лева, представляващи част от 3715,07 лева, предадени без основание от **Т. И. И.**, ЕГН *****, на ответника от 23.10.2018 г. до 17.05.2022 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за Цесия от 17.05.2022 г.;

500 лева, представляващи част от 5437,58 лева, предадени без основание от **Ц. Т. Г.**, ЕГН: *****, на ответника от 24.12.2019 г. до 12.11.2021 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 12.11.2021 г.;

500 лева, представляващи част от 2977,57 лева, предадени без основание от **М. М. И.**, ЕГН *****, на ответника от 06.02.2021 г. до 20.05.2022 г., което вземане е прехвърлено на ищеца с Договор за Цесия от 20.05.2022 г.;

ведно със законната лихва върху сумата от 11 500 лева от датата на депозиране на исковата молба в съда – 23.12.2022 г. до окончателното плащане.

Ответникът е депозирал в срок отговор на исковата молба.

Предявеният иск е допустим, исковата молба е редовна, **с изключение на посочената по-долу част**. Отговорът на исковата молба е съобразен с изискванията на чл. 131 и чл. 132 ГПК, като докладът на делото по чл. 146 ГПК е следният:

Обстоятелства, от които произтичат претендираните права:

Ищецът „фирма в исковата и в уточнителната молба (на лист 32-33) твърди, че

между ответника фирма и всяко едно от посочени лица са сключени договори за потребителски кредит по реда на ЗПК и ЗПФУР, като впоследствие между тях и ищеца са сключени договори за цесия както следва:

1. С Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021г. **А. С. А.**, в качеството си на кредитор прехвърля на „фирма вземания от „фирма в общ размер от **6158,80 лева**, по общо 6 бр. договори за паричен заем, сключени между него и ответника, както следва: вземане в размер от 300 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5417270 от 14.02.2018 г.; вземане в размер от 300 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5424928 от 19.03.2018 г.; вземане в размер от 350 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5444167 от 31.05.2018 г.; вземане в размер от 1229,40 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5450870 от 29.06.2018 г.; вземане в размер от 1229,40 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5476570 от 17.10.2018 г.; вземане в размер от 2750 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5543832 от 12.08.2019 г.;
2. С договори за вземания от финансови институции от 20.10.2021 г. и 18.01.2022 г., **А. Н. К.**, в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания от „ВИВА КРЕДИТ" ЕООД в общ размер от **4694,63 лева**, представляваща сбор от платени без основание суми по общо 21 бр. договори за заем, сключени между нея и ответника, както следва: вземане в размер от 41,12 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5477186 от 19.10.2018 г.; вземане в размер от 41,12 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5471349 от 25.09.2018 г.; вземане в размер от 331,24 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 55441936 от 23.05.2018 г.; вземане в размер от 41,12 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5471349 от 22.05.2019 г.; вземане в размер от 31,90 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 55497981 от 10.01.2019 г.; вземане в размер от 412,20 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 55492137 от 17.12.2018 г.; вземане в размер от 412,20 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5398362 от 23.11.2017 г.; вземане в размер от 41,12 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5522965 от 23.04.2019 г.; вземане в размер от 41,12 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5518526 от 01.04.2019 г.; вземане в размер от 41,12 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5484907 от 20.11.2018 г.; вземане в размер от 41,12 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5559288 от 24.10.19 г.; вземане в размер от 31,90 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5507643 от 14.02.2019 г.; вземане в размер от 360,54 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5543499 от 09.08.2019 г.; вземане в размер от 41,12 лева, представляващи платени без

основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 55556357 от 11.10.2019 г.; вземане в размер от 47,35 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5681072 от 01.03.2021 г.; вземане в размер от 354,83 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5688645 от 25.03.2021 г.; вземане в размер от 299,91 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5632262 от 31.08.2020 г.; вземане в размер от 54,57 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5630138 от 20.08.2020 г.; вземане в размер от 47,35 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5584046 от 27.01.2020 г.; вземане в размер от 317,90 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 55701407 от 27.05.2021 г.; вземане в размер от 1663,78 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5716131 от 24.07.2021 г.

3. С Договор за вземания от финансови институции от 24.11.2021 г. В. И. К., в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания от фирма ЕООД в общ размер от **1182,12 лева**, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5622185 от 14.07.2020 г., сключен между него и фирма ООД.

4. С Договор за Цесия от 19.04.2022 г. Г. Н. Т., в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания от фирма ЕООД в общ размер от **3144,90 лева**, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5714431 от 08.07.2021 г., сключен между него и фирма" ООД;

5. С Договор за вземания от финансови институции от 08.11.2021 г. със А. Д. П., в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания от „фирма ЕООД в общ размер от **3144,90 лева**, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5650456 от 20.11.2020 г., сключен между нея и "фирма" ООД;

6. С Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021 г. И. Х. А., в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания от „фирма" ЕООД по 3 бр. договори, сключени между него и ответника, в общ размер от **3864,33 лева**, както следва: вземане в размер от 567 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5413724 от 31.01.2018 г.; вземане в размер от 848,88 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5421435 от 01.03.2018г.; вземане в размер от 2448,45 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5507843 от 14.02.2019 г.;

7. С договор за вземания от финансови институции от 08.11.2021 г. Л. К. К., в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма“ ООД вземания от „фирма“ ЕООД по два договора, сключени между него и ответника, в общ размер от **1103,68 лева**, както следва: вземане в размер от 838,80 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5658021 от 19.12.2020 г.; вземане в размер от 264,88 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5645863 от 01.11.2020 г.;

8. С договор за вземания от финансови институции от 28.09.2021 г. М. Р. Г. в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания от „фирма“ ЕООД в размер

на **1077,93 лева**, представляващи платени без основание суми по Договор за паричен заем Standard 30 № 5633617 от 07.09.2020 г.

9. С Договор за вземания от финансови институции от 31.01.2022 г. **М.А. И.**, в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания от „фирма ЕООД по 14 бр. договори за заем, сключени между него и ответника, в общ размер от **1405 лева**, както следва: вземане в размер от 32 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5429930 от 05.04.2018 г.; вземане в размер от 32 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5433073 от 18.04.2018 г.; вземане в размер от 32 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5434652 от 25.04.2018 г.;

вземане в размер от 32 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5439339 от 14.05.2018 г., вземане в размер от 47 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5452037 от 05.07.2018 г.; вземане в размер от 40 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5462127 от 17.08.2018 г., вземане в размер от 47 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5466455 от 04.09.2018 г.; вземане в размер от 32 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5472963 от 02.10.2018 г.; вземане в размер от 32 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5478057 от 23.10.2018 г.; вземане в размер от 32 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5481061 от 05.11.2018 г., вземане в размер от 47 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5485088 от 20.11.2018 г.; вземане в размер от 280 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5497620 от 08.01.2019 г.; вземане в размер от 360 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5518518 от 01.04.2019 г.; вземане в размер от 360 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5540607 от 26.07.2019 г.

10. С Договор за вземания от финансови институции от 08.11.2021 г. **Р.А.З.**, в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания от „фирма ЕООД по два договора за заем, сключени между нея и ответника, в общ размер от **3917,55 лева**, както следва: вземане в размер от 1713,90 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5541354 от 29.07.2019 г. и вземане в размер от 2203,65 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5621217 от 09.07.2020 г.

11. С Договор за вземания от финансови институции от 12.11.2021 г. **С. Д. Б.**, в качеството си на кредитор прехвърля на „ФИРМА“ ООД вземания от фирма ООД на обща стойност от **3250 лева** по 6 бр. сключения между нея и ответника договори за заем, както следва: вземане в размер на 150 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5413499 от 31.01.2018 г.; вземане в размер на 270 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5427774 от 27.03.2018 г.; вземане в размер на 370 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5455629 от 23.07.2018 г.; вземане в размер на 1070 лева, представляваща платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5498993 от 16.01.2019 г.;

вземане в размер от 1070 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5510682 от 26.02.2019 г.; вземане в размер от 1220 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5560911 от 31.10.2019 г.

12. С Договор за цесия от 17.05.2022 г. с **Т. И. И.**, в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания в общ размер от **3715,07лева**, по сключени между нея и ответника 3 бр. договори за паричен заем, както следва: вземане в размер от 472,50 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5478089 от 23.10.2018 г.; вземане в размер от 916,52 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5530936 от 04.06.2019 г.; вземане в размер от 2326,05 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5595998 от 05.03.2020 г.

13. С Договор за вземания от финансови институции от 12.11.2021 г. **Ц. Т. Г.**, в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания в общ размер от **5437,58 лева** от „фирма ЕООД по сключени между нея и ответника 3 бр. договори, както следва: вземане в размер от 2725,80 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5639976 от 07.10.2020 г.; вземане в размер от 1887 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5604426 от 14.04.2020 г.; вземане в размер от 824,78лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5575271 от 24.12.2019 г.

14. С Договор за Цесия от 20.05.2022 г. с **М. М. И.**, в качеството си на кредитор, прехвърля на „фирма вземания в общ размер от **2977,57лева** от „фирма” ЕООД по сключени между него и ответника 3 бр. договори, както следва: вземане в размер от 642,53 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5673107 от 06.02.2021 г.; вземане в размер от 916,52 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5729721 от 04.09.2021 г. и вземане в размер от 1418,52 лева, представляващи платени без основание суми във връзка с Договор за паричен заем № 5754112 от 25.11.2021 г.

Ищецът поддържа, че вземанията са прехвърлени в неговия патримониум, заедно с всички техни принадлежности, включително с изтеклите лихви. След упълномощаване от цедентите, с уведомление от 25.05.2022 г., връчено на ответника на 26.05.2022 г. ищецът го е уведомил за извършеното прехвърляне на вземания, с изключение на вземанията на цедента М. М. И.. Ищецът твърди, че независимо от получаването на уведомлението за цесия, което включва в себе си и покана за плащане, до момента плащане от страна на ответника не е последвало. По отношение на договорите, сключени между ответника и кредитополучателите поддържа, че те са типови и клаузите на всички са идентични в по-голямата си част. Съгласно договорите за кредит, кредитополучателят е длъжен да заплати на ответника главница и възнаградителна лихва, на потребителите са начислявани такси за допълнителна услуга, представляваща експресно разглеждане на заявката за паричен заем, кредитополучателите са заплащали неустойка, в случай че не предоставят обезпечение под формата на поръчителство или банкова гаранция, таксата за допълнителната услуга и неустойката се заплащани разсрочено, на части, които падежират заедно с вноските по кредита, респективно стават част от вноската. При изпадане в забава, на потребителите е начислявана и такса по Тарифа към договорите, наречена „Разходи за

събиране на вземания“. Ищецът твърди, че цедентите са изпълнили своите задължения и са погасили изцяло дължимите по договорите суми към фирма ООД, включително неустойката за непредоставено обезпечение, такса за допълнителна услуга „Експресно разглеждане на заявката за паричен заем“, а в при забава и такса „Разходи за събиране на вземания“. Ищецът поддържа, че претендираните суми са предадени без основание, тъй като всеки един от договорите за кредит е нищожен, евентуално конкретните клаузи, на които се основават плащанията са нищожни. Ищецът поддържа, че сключените договори са нищожни като противоречащи на добрите нрави. Твърди, че съгласно чл. 1, ал.3 от договорите за кредит за извършената от кредитора допълнителна услуга по експресно разглеждане на заявката за паричен заем, заемателят дължи такса за експресно разглеждане на документи, като размерът е различен в различните договори, и е уговорено таксата да се заплати от заемателя разсрочено, като се раздели на равни части и се включи в размера на всяка от погасителните вноски. Ищецът твърди, размерът на таксата варира в различните индивидуални договори, като осреднено възлиза на 50-100 % от главницата. Поддържа, че текстът на клаузата, задължаваща кредитополучателят да заплати такса за допълнителна услуга противоречи на чл.10а, ал. 2 от ЗПК, евентуално чрез нея се цели заобикаляне на горепосоченото нормативно предвидено ограничение. Поддържа, че тази клауза противоречи на добрите нрави. Относно неустойката за непредоставено обезпечение ищецът излага твърдения, че в чл. 4, а в някои версии в чл. 5 от договорите за кредит е посочено, че заемателят се задължава в 3-дневен срок от усвояване на сумата по този договор да предостави на заемотателя едно от следните обезпечения на задълженията му по този договор - поръчител - физическо лице, което да представи на заемотателя бележка от работодателя си, издадена не по-рано от 3 дни от деня на представяне и да отговаря на следните изисквания: да е навършило 21-годишна възраст; да работи по безсрочен трудов договор; да има минимален стаж при настоящия си работодател 6 месеца и минимален осигурителен доход в размер на 1000 лева; през последните 5 години да няма кредитна история в Централен кредитен регистър към БНБ или да има кредитна история със статус „период на просрочие от 0 до 30 дни“; да не е поръчител по друг договор за паричен заем и да няма сключен договор за паричен заем в качеството си на заемател, или банкова гаранция - която е издадена след усвояване на паричния заем, в размер на цялото задължение на заемателя по договора, валидна 30 дни след падежа за плащане по договора. Съгласно ал. 2 на чл. 4(5) от договорите, страните се съгласяват, че в случай на неизпълнение на задължението за предоставяне на обезпечение заемателят дължи неустойка в размер, който осреднено възлиза на 50-100 % от главницата, заплащането на неустойката се разсрочва и същата се заплаща на равни части към всяка от погасителните вноски. Ищецът поддържа, че от горното може да се заключи, че изискването за обезпечение, представлява едно на практика неизпълнимо или трудноизпълнимо условие, като страните са наясно още при подписването на договора, че то няма да бъде изпълнено и ще служи единствено като основание, за начисляване на неустойката за непредоставено обезпечение. Поддържа, че включена по този начин в погасителните вноски, неустойката води до скрито оскъпяване на кредита и по същество е добавка към възнаградителната лихва и в този смисъл представлява сигурна печалба за кредитора. Излага доводи, че клаузата, която предвижда, че се дължи неустойка в случай на непредоставяне на обезпечение е в пряко противоречие с целта на Директива 2008/48, според чл. 8, § 1 от която преди сключване на договора за кредит кредиторът оценява кредитоспособността на

потребителя, а именно – да предпази потребителите от свръхзадължнялост и неплатежоспособност. Поддържа, и че клаузата за неустойка е нищожна като противоречаща на добрите нрави. Излага доводи, че в случая не са налице императивни разпоредби, които да заместят нищожната клауза за неустойка, не може да се приеме и че договорите биха били сключени и без недействителните им части, доколкото същите представляват условие за тяхното сключване, и съответно поради нищожност на клаузата за неустойка са нищожни и сключените договори. На следващо място поддържа, че договорите за кредит са нищожни, тъй като в тях липса съществен елемент от тяхното съдържание, а именно – годишният процент на разходите (ГПР). Излага твърдения, че неустойката за непредоставяне на обезпечение и таксата за експресно разглеждане на заявката за кредит не са включени в ГПР на договорите за кредит, поради което е налице грешно посочен размер на същия. Поддържа, че таксата и неустойката не изпълняват своите присъщи функции, а в действителност представляват договорен още при сключване на договора приход за кредитора т.е. скрито възнаграждение за ползване на кредита, поради което същите следва да са включени в ГПР. Излага твърдения, че неправилното изчисляване на ГПР води до нарушение на Директива 2008/48/ЕО, която цели да създаде единен съпоставим прозрачен пазар на кредитите, защото чрез грешното посочване на ГПР, потребителят не може да сравни продуктите адекватно. Поддържа и, че посочването в договора за кредит на ГПР, който не е реално прилаганият в отношенията между страните, представлява „заблуждаваща търговска практика“ по смисъла на чл. 68д, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗЗП, в който смисъл е и Решение от 15.03.2012 г. по дело C-453/10 на СЕС. Поддържа, че ако таксата за експресно разглеждане и неустойката за непредоставяне на обезпечение бяха включени в ГПР, неговата стойност по всеки договор, щеше да надвиши в пъти максимално допустимия размер съгласно чл.19, ал. 4 ЗПК, поради което е налице и заобикаляне на закона. На следващо място, в исковата молба се твърди, че при договорите за кредит липсва валидно съгласие за обвързване на заемателите с условията по тях, тъй като към момента на сключването им, а и след това, не са били предоставени общи условия и необходимата по закон преддоговорна информация по чл. 5 от ЗПК, поради което същите са нищожни на основание чл. 10 от ЗПК. На следващо място ищецът поддържа, че всеки един от договорите за кредит е нищожен на основание чл. 22 ЗПК вр. чл.10, ал. 1 ЗПК, тъй като не всички елементи на договорите са представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по-малък от 12; към същите не се представени погасителни планове, Стандартни европейски формуляри и Общи условия в два екземпляра - по един за всяка от страните по договора; нарушено е и изискването договорите да са написани по ясен и разбираем начин, предвид това, че в договорите за кредит не е посочен ГПР при съобразяване на всички участващи при формирането му елементи, поради което клаузите в договорите за кредит не са представени по ясен и недвусмислен начин; в договорите за кредит не се съдържа информация за правото на отказ на потребителя от договора, срока, в който това право може да бъде упражнено, и другите условия за неговото упражняване, включително информация за задължението на потребителя да погаси усвоената главница и лихвата, както и за размера на лихвения процент на ден, което е нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 20 ЗПК; Поддържа, че тези клаузи нарушават и разпоредбата на чл. 147 ЗЗП, тъй като създадените с тях неясноти заблуждават средно статистическият потребител да вземе решение, което не би взел, ако му беше предоставена цялата информация на ясен и разбираем език. Последното по своята същност представлява

нелоялната търговка практика, забранена от закона. На следващо място поддържа, че договорите са нищожни и поради нарушение на чл. 11, т. 9 ЗПК, тъй като в тях липсва посочване на годишния лихвен процент (ГЛП). Посочен е общият размер на лихвата по заемите, както и нейното процентно изражение на ден, но не се изяснява как тези стойности се съотнасят към ГПР по договорите, липсва уточнение за базата, върху която се начислява лихвеният процент - дали върху целия размер на кредита или върху остатъчната главница. Излагат се твърдения, че в договорите за кредит е постигната уговорка за ГЛП по заема над 30% или 10 % годишно, която надхвърля около три пъти размера на законната лихва за забава, и е в противоречие с добрите нрави, а съответната клауза в договора е нищожна. Имайки предвид това, че възнаградителната лихва представлява задължителен елемент от съдържанието на договорите за потребителски кредит, нейната нищожност води до недействителност на целият договор, съгласно чл. 22 ЗПК вр. с чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПК. На следващо място, ищецът твърди, че във всеки един от процесиите договора за кредит, ГПР е посочен единствено като процент, което е в нарушение на императивните изисквания на закона. Не са посочени основните данни, послужили за неговото изчисляване. Липсва и ясно разписана методика за начина, по който се формира - кои компоненти точно са включени в него. В подобна ситуация не може да се счете, че потребителят е напълно запознат с условията по бъдещото изпълнение на подписания договор към момента на сключването му и следователно, че разполага с всички данни, които могат да имат отражение върху обхвата на задължението му. Поради това, поддържа, че процесните договори са нищожни на основание чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК. В обобщение поддържа, че във връзка с изложено, договорите за потребителски кредит са неравноправни, тъй като клаузите, съдържащи се в тях не позволяват на потребителите да преценят икономическите последици от сключването на договорите, същите са бланкови и не е дадена възможност на потребителите да влияят върху тяхното съдържание. Предвид това, договорите за потребителски кредит са нищожни съгласно чл. 146, ал. 1 ЗЗП. В условията на евентуалност излага твърдения, че конкретни разпоредби от договорите за кредит са нищожни. Поддържа, че клаузата за такса за експресно разглеждане на заявката за паричен заем и клаузата за неустойка за непредоставено обезпечение са нищожни на основание чл. 146, ал. 1 вр. чл. 143, ал. 1 и вр. ал. 2, т. 19 ЗЗП поради това, че противоречат на принципите за добросъвестност и справедливост, неправилно изчисленият ГПР по кредита не позволява на потребителя да прецени икономическите последици от сключването на договора и са били предварително едностранно изготвени от кредитора, съответно не са индивидуално договорени. Освен това, излага твърдения, че клаузите са неустойка и такса за експресно разглеждане са нищожни на основание чл. 19, ал. 5 ЗПК, тъй като при включването на таксата и неустойката като компонент в ГПР би се стигнало до резултат, при който ГПР надвишава предвидения в чл. 19, ал. 4 от ЗПК максимум. Поддържа, че клаузите за неустойка, таксата за експресно разглеждане и таксата за разходи за събиране на вземания са нищожни като противоречащи на добрите нрави. Излагат се твърдения, че таксите за допълнителни услуги по своята правна същност представляват такива за разглеждане и управление на кредита и са нищожни поради противоречие, евентуално заобикаляне на чл. 10а, ал. 2 ЗПК. Твърди се, че таксата за събиране на вземания е нищожна поради противоречие с чл. 33 ЗПК. Предвид изложеното, моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 11 500 лева, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 23.12.2022 г. до окончателното

плащане. Претендира разноски.

Обстоятелства, от които произтичат възраженията на ответника:

- ищецът не е станал титуляр на вземанията към фирма ООД, тъй като представените договори за прехвърляне на вземания не са подписани от заемополучателите;
- заемополучателите са прехвърлили същите вземания в полза на друго лице - фирма“ ЕООД с договори за прехвърляне на вземания, които са сключени преди договорите за вземания към финансови институции, сключени с „фирма“ ЕООД;
- ищецът не е придобил процесните вземания, защото договорите за вземания от финансови институции, с които са прехвърлени същите са нищожни поради липса на съгласие, поради това, че всеки от договорите може да се окаже както възмезден, така и безвъзмезден, без това да зависи от волята на цедента и без това да съответства на изразената от него воля прехвърлянето на вземанията да е възмездно.
- договорите за прехвърляне на вземания са нищожни като накърняващи добрите нрави, тъй като цесионерът еднолично може да направи договорите възмездни или не, в зависимост от поведението си, на което потребителят - цедент не може да окаже никакво въздействие
- договорите не са породили действие, тъй като вземанията в тях не са индивидуализирани
- договорите за прехвърляне на вземания са нищожни, тъй като предметът им не е ясно определен, поради това, че не е налице ясно изразена воля на страните дали вземанията се прехвърлят или се възлагат за събиране
- клаузите на чл. 9, ал. 4, чл. 14, чл. 15 и чл. 16, ал. 5 от договорите, предвиждащи значителни по размер неустойки за неизпълнение на задължения на потребителите по договорите са неравноправни по смисъла на чл.143, ал. 2, т.3 , т. 5, т. 6, т. 15, т. 19 и т. 20 от ЗЗП и нищожни на основание чл.146, ал. 1 от ЗЗП.
- договорите за цесия са недействителни поради противоречие със закона поради това, че ищецът „фирма не е вписан в регистъра на финансовите институции по чл. 3а ЗКИ и няма право да сключва договори от вида на договорите за прехвърляне на вземания към финансови институции
- договорите за вземания от финансови институции са сключени от лице без представителна власт, което е основание за недействителност на прехвърлителната сделка
- твърденията от ищеца вземания не са възникнали, тъй като единствено легитимирани да се позоват на нищожност на договорите са потребителите
- договорите за прехвърляне на вземания нямат действие по отношение на ответника, тъй като не са му съобщени надлежно от предишния кредитор
- твърди, че клауза за неустойка за непредставяне на обезпечение се съдържа само в част от процесиите договори за паричен заем
- поддържа, че ЗПК не съдържа ограничения да се уговаря задължение за обезпечение, което да се предостави след подписване на договора
- твърди, че осигуряване на уговореното обезпечение е самостоятелно задължение на кредитополучателя, а неизпълнението на това задължение има самостоятелни негативни последици за кредитодателя, тъй като в случай на неизпълнение на задължението за предоставяне на обезпечение, кредитополучателят се отклонява от уговореното и на практика едностранно променя характера на кредита, като

същият остава фактически необезпечен

- твърди се, че при част от договорите за заем е предвидена възможност за заемополучателя да избере да предостави обезпечение и по трети, алтернативен на останалите, начин - сключване на гаранционна сделка с одобрен от заемотателя поръчител
- поддържа, че уговорената неустойка не противоречи на добрите нрави, а изпълнява обезпечителна функция, защото целта ѝ е да стимулира кредитополучателя да осигури уговореното обезпечение, което да гарантира срочното изпълнение на задълженията на кредитополучателя да плати дължимите по договора за кредит суми.
- поддържа, че съобразно правилото на чл. 19, ал. 3 от ЗПК от обхвата на ГПР са изключени и не следва да се вземат предвид при неговото определяне разходите на потребителя, които последният понася при неизпълнение на своите задължения по договора за потребителски кредит
- поддържа, че общите разходи, както и ГПР могат да обхващат само суми,
за които отнапред е известно, че потребителят ще плати
- твърди, че предоставянето на стандартен европейски формуляр се установява от самите текстове на договорите
- излага твърдения, че е правил оценка на кредитоспособността на заемополучателите чрез събиране на необходимата информация от тях
- поддържа, че отговорността за разноси по извънсъдебно събиране на кредита по естеството си е едновидово явление с отговорността за разноси в процеса, поради което не е нарушена разпоредбата на чл. 33 ЗПК
- поддържа, че предварителното уговаряне на разноските по извънсъдебното събиране на вземанията, включително като абсолютни суми и в предварително определени предели, е допустимо съгласно чл. 6 от Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година. Разпоредбата на чл. 6 от Директива 2011/7/ЕС е транспонирани в чл. 309а, ал. 1 на Търговския закон. Договорите за кредит са едностранни търговски сделки, тъй като са банкови сделки (чл. 1, ал. 1, т. 7 от ТЗ и са свързани с упражняването на занятието на кредитора (чл. 286, ал. 1, чл. 287 ТЗ), поради което за тях правилото на чл. 309а, ал. 1 от ТЗ (и чл. 6 от Директива 2011/7/ЕС) е приложимо относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки.
- поддържа, че според установената съдебна практика таксите по извънсъдебно събиране на вземанията не са такси по усвояване и управление на кредита, поради което уговорките, в които се предвиждат такива, не противоречат на чл. 10а ЗПК
- твърди, че услугата „експресно разглеждане на заявлението за паричен заем“ осигурява разглеждане на заявлението в срок до 20 минути от постъпване на заявлението, а за кредитополучателите, които не са закупили тази допълнителна услуга срокът е 10 дни, и по същество няма никакво отношение към договора за потребителски кредит, поради което няма основание за включването на таксата за нея в ГПР.
- твърди, че услугата „експресно заглеждане на заявлението за паричен заем“ не е такава, свързана с усвояването на кредита, поради което уговорената такса за нея

не нарушава разпоредбата на чл. 10а, ал. 2 ЗПК.

- прави възражение за погасяване по давност на претенциите на ищеца

На основание чл. 153 ГПК като неоспорени от ответника и ненуждаещи се от доказване

следва да бъдат отделени следните обстоятелства:

– между ответника и всяко от лицата, посочени като цеденти в договорите за прехвърляне на вземания, са сключени един или повече договори за паричен заем.

Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

По исковете с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. чл. 99, ал. 1

ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже: 1/извършено плащане по процесните договори за кредит от заемаполучателите на ответното дружество на всяка една от твърдените в исковата молба суми; 2/прехвърляне на вземанията по договорите за кредит от заемаполучателите на ищцовото дружество; 3/че договорите за потребителски кредит, евентуално клаузите, въз основа на които са извършени плащанията, са нищожни на посочените в исковата молба основания; 4/ настъпването на факти и обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване течението на давностните срокове по отношение на претендираните в настоящото производство вземания.

При установяване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже 1/основанието за задържането на процесните суми, 2/наведените правопогасяващи и правоизключващи възражения, включително че договорите за прехвърляне на вземания са нищожни на посочените в отговора на исковата молба основания.

По доказателствените искания на страните:

Доказателственото искане на ищеца с правно основание чл. 190 ГПК за задължаване на ответника да представи извлечение от счетоводството си, съдържащо данни за всички плащания от цедентите по процесните договори за кредит, не следва да бъде допускано, тъй като за изясняване на тези обстоятелства по делото ще се назначи съдебно-счетоводна експертиза.

Доказателственото искане на ищеца с правно основание чл. 190 ГПК за задължаване на ответника да представи в оригинал договорите за потребителски кредит, следва да бъде оставено без уважение, доколкото заверени копия от договорите са представени от ищеца с исковата молба и същите не се оспорват от ответника.

Искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза следва да бъде уважено, като на ищеца и на ответника бъде даден срок да формулират въпроси към експертизата.

Исканията на ищеца за издаване на съдебни удостоверения от Централен кредитен регистър, „Изипей“ АД и „Уникредит Булбанк“ АД, по силата на които да се снабди с информация относно договорите за потребителски кредит и постъпилите плащания по тях, следва да бъдат оставени без уважение, тъй като за установяване на плащанията по кредитите е допусната съдебно-счетоводна експертиза, а ищецът с исковата молба е представил договори за кредит, които ответникът не оспорва.

Във връзка с направеното от ответника оспорване на автентичността на представените договори за прехвърляне на вземания и на истинността на представените платежни нареждания и квитанции, на ищеца следва да бъде даден едноседмичен срок да заяви дали ще се ползва от тях.

Искането на ответника за приобщаване на гр.д. № 57445/2020 г. по описа на СРС, 61 състав, както и всички образувани въз основа на постановеното разделяне граждански дела, с изключение на гр.д. № 330/2021 г., съдът намира, че не е необходимо, предвид обстоятелството, че със същото се цели доказване на идентични обстоятелства като тези, които се цели с доказателственото искане по чл. 192, ал. 1 ГПК, което ще бъде уважено.

Искането с правно основание чл. 192, ал. 1 ГПК за задължаване на „ФИРМА“ ООД да представи договорите, сключени с твърдяните цеденти в настоящото производство, следва да бъде уважено след представяне на нарочна молба, която да бъде изпратена до „фирма“ ООД.

Искането на ответника за назначаване на съдебно-икономическа експертиза следва да бъде оставено без уважение, като ненеобходимо.

Искането на ответника за издаване на съдебно удостоверение, което да му послези пред БНБ за получаване на информация дали ищецът „фирма“ е било вписано в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а ЗКИ през 2021 г. – 2022 г. следва да бъде уважено.

Искането на ответника за допускане събирането на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели за установяване на обстоятелствата дали служителите на фирма ООД проверяват кредитоспособността на лицата, кандидатстващи за отпускане на заем и че заеми се отпускат само на лица, които отговарят на критериите за кредитоспособност, следва да бъде оставено без уважение, тъй като посредством него не се цели доказване на обстоятелства от предмета на доказване.

Воден от горното и на основание чл. 140, ал. 1 и ал. 3 вр чл. 146 ГПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение да до внесе държавна такса върху увеличения размер на исковите претенции, в размер на **още 140 лева**.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА че при неизпълнение на указанията в срок, исковата молба ще бъде върната, а производството по делото – прекратено.

ДОПУСКА събиране като писмени доказателства на представените заедно с исковата молба документи.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца с правно основание чл. 190, ал. 1 ГПК за задължаване на ответника да представи извлечение от счетоводството си, съдържащо данни за всички плащания от заемополучателите по процесните договори за кредит, като ненеобходимо.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за задължаване на ответника да

представи в оригинал договорите за потребителски кредит – поради липса на необходимост.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на двете страни допълнително да формулират задачи към съдебно-счетоводната експертиза, която желаят да бъде назначена.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ищеца за издаване на съдебни удостоверения, по силата на които същият да се снабди с информация от Централен кредитен регистър, „Изипей“ АД и „Уникреди Булбанк“ АД – поради липса на необходимост.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА във връзка с направените от ответника оспорвания на автентичността на договорите за прехвърляне на вземания и истинността на платежните нареждания и квитанциите, **в едноседмичен срок** с писмена молба да заяви дали ще се ползва от тях, като **УКАЗВА НА ИЩЕЦА**, че при неизпълнение на указанията в срок, той не желае да ползва представените документи.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за приобщаване към настоящото дело на гр.д. № 57445/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 61 състав, и всички други дела, образувани след разделяне на исковете по него – поради липса на необходимост.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ответника за задължаване по реда на **чл. 192, ал. 1 ГПК** на „фирма“ ООД, ЕИК: ....., да представи всички Договори за вземания от финансови институции за прехвърляне на вземания към фирма ООД, сключени от „фирма“ ООД, от една страна като цесионер и от друга страна цедентите А.С.А., А. Н. К., В.И.К. Г.Н.Т., А. Д. П., И. Х. А., Л. К. К., М. Р. Г. М.А. И., Р. А. З. С. Д. Б., Т. И. И., Ц. Т. Г. и М. М. И. – до представяне на нарочна молба чл. 192, ал. 1 ГПК **в 1-седмичен срок** от получаване на призовката.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за назначаване на съдебно-икономическа експертиза – поради липса на необходимост.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ответника съдебно удостоверение, с което същият да се снабди с информация от Българска народна банка относно обстоятелството дали дружеството „фирма, ЕИК: 206629393 е било вписано в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а ЗКИ през 2021 г. и 2022 г. - **след представяне на доказателства за платена държавна такса и въз основа на представен от страната проект.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за събиране на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели – поради липса на необходимост за посочените обстоятелства.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в първото открито съдебно заседание да изложат становище по съдържащия се в настоящото определение проектодоклад и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че за извънсъдебното разрешаване на спора при

условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиацията, те могат да се обърнат към центъра по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **12 юни 2024 г. от 13.45 часа**, за която дата и час:

- да се призоват страните с препис от настоящото определение;
- на ищеца "фирма да се изпрати препис от Отговора на исковата молба.

Делото да се докладва на 19.04.2024 г.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____